

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Capvt I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

licamque doctrinam è medio tollant, sed tamen funesto exitu (quemadmodum omnes omnium temporum hæretici) disperibunt, neq; quod moliuntur obtinebunt vnquam, adeò fortis est inuicta veritas. Hanc mihi fiduciam pepererunt, exitus præcedentium hæresum, atque pollicitatio Christi, qua nobis addixit, portas interi non præualituras aduersus ecclesiam Dei, maximè vniuersalem. Mats 26.

LIBER NONVS.
CAPVT I.

Aud est mi Cacodoxe of Vetustas
Ecclesiæ.
citanter prætereundum, quod D. Augustinus auctoritatem ecclesiæ, dicit vetustate esse firmatam.

Nam ipsa vetustas, siue antiquitas, vel prioritas temporum, nostræ doctrinæ maximè attestatur, & eam veram esse confirmat, vestram autem tanquam nouitiam & erroneam condemnat, apud nos veram esse Ecclesiam demonstrat, apud
VOS

Ecclesia
hactenus
minime
erravit.

IOANN. SLOT. GEF

vos autem minimè. Nam nostra doctrina annis plus mille & quingentis antiquior siue vetustior est quàm vestra. Nec est verisimile, imò non est possibile, Christum sponsam suam ecclesiam (quam redemit sanguine suo) tot annorum curriculis deserere potuisse, qui olim synagogam vix septuaginta annis in Babylonica captiuitate dereliquit, præcipuè cum promiserit se mansurum cum Ecclesia vsque ad consummationem seculi. Non ergo credendum est, eum tam diu ecclesiam suam in errorum captiuitate dimisisse, donec exurgeret in Saxonia Martinus Luther, qui nobis è tertio (si dijs placet) cælo annúciaret, quod hactenus ecclesiæ non reuelasset spiritus sanctus. Quo quid absurdius atq; stolidius excogitari potest? maximè cum Christus ob id dederit spiritum sanctum, vt doceret omnem veritatem & promiserit eum nobiscum mansurum in æternum? Sed age (inquit Tertullianus in libro de præscrip. hæreticorum, nunc omnes errauerint, deceptus sit & apostolus de testimonio reddendo

DE
do qui
tus fan
ret ad h
stulatu
tis, neg
sti vica
ter inte
se per a
risimile
dem er
tus vnu
nem de
quod a
est erra
illos er
modo f
error, c
quos M
berand
peram
lium pe
perã m
mata, p
tot mi
q; mar
vt antè

DE RETI. FIDE ORT. 170

do quibusdam, nullam respexerit spiri-
tus sanctus, vti eam in veritate deduce-
ret ad hoc missus à Christo, ad hoc po-
stulatus de patre, vt esset doctor verita-
tis, neglexerit officiũ Dei villicus Chri-
sti vicarius, sinens Ecclesias interim ali-
ter intelligere, aliter credere, quod ip-
se per apostolos prædicabat. Et quid ve-
risimile est, vt tot ac tantæ in vnam fi-
dem errauerint? Nullus iter multos euẽ-
tus vnus exitus variasse debuerat ordi-
nem doctrinæ ecclesiarum. Cæterùm
quod apud multos vnum inuenitur, nõ
est erratum. Audeat ergo aliquis dicere
illos errasse qui tradiderunt? Quo quò
modo sit erratum, tam diu vtiq; errauit
error, quam diu hæreses non erant. Ali-
quos Marcionitas & Valentinianos, li-
beranda veritas expectabat. Interea per-
peram euangelizabantur. Tot milia mi-
lium perperã tincta, tot opera fidei, per-
perã ministrata, tot virtutes, tot charis-
mata, perperã operata, tot sacerdotia,
tot ministeria perperã functa, tot deni-
q; martyria pperã & in vacuũ. Quale est
vt antè res Dei curent, quàm cuius Dei
notum

Alias' ne-
glexerit of-
ficiu dei
villicus
Christi vi-
carius,

IOANN. SLOT, GEF.

Gal. 1.

notū esset? Antè Christiani, quàm Christus inuentus? antè hæreses, quàm vera doctrina? Sed enim in omnibus veritas imaginem antecedit, postremò similitudo successit. Cæterum satis ineptum, vt prior in doctrina hæresis habeatur, quoniam vel ipsa est, quæ futuras hæreses & cauendas prænunciabat. Ad eius doctrinæ ecclesiam scriptum est, imò ipsa doctrina ad ecclesiam suam scribit: Etsi angelus de cælo aliter euangelizauerit citra quàm nos, anathema sit. Vbi tunc Marcion, ponticus nauclerus, Stoicæ studiosus? Vbi tunc Valentinus Platonice sectator? Nam constat illos, neque adeò olim fuisse Antonini ferè principatu & in catholicam penè doctrinam credidisse &cæt. Vbi tunc (rectè enim sic vestris dicimus) Martinus Lutherus? Vbi tunc Martinus Bucerus? Vbi tunc Zuinglius? Vbi Oecolampadius? Vbi cæteræ hæreticorum pestes? Nam constat illos, neque adeò olim fuisse, & adhuc plerosque esse, & in catholicam penè doctrinam credidisse, donec ob inquietam semper curiositatem

DE
sitate
bant, a
DOXV
vobis v
cæterum
que de
si de reb
dubium
bis trib
mus do
Apostol
menta a
onem C
cundū c
viri vfi
nihil ap
rorum c
clesia est
tūm fe
rum tra
rum

DE RETI. FIDE ORTH. 171

fitatem, qua fratres quoque vicia-
bant, ab Ecclesia eiectioni sunt. CACO
DOXVS. Verbis quidem vendicatis
vobis vetustatem siue antiquitatem,
ceterum re ipsa eandem exhibere at-
que demonstrare non potestis. Quod
si de rebus rectè iudicare velletis, non
dubium quin ipsam antiquitatem no-
bis tribueretis. Nam & puram habe-
mus doctrinam, qualem constat fuisse
Apostolorum temporibus, & sacra-
menta administramus, iuxta instituti-
onem Christi, eorumque usum, se-
cundum quod eis Apostoli apostoliciq;
viri vsi sunt, habemus. Iam constat
nihil apostolorum apostolicorumque vi-
rorum doctrina nihilque hoc usu in Ec-
clesia esse antiquius. Apud vos verè, tam-
tum fermenti, tantumque humana-
rum traditionum atque cæremonia-
rum permixtum est doctrinæ
vestræ, vt nullo modo de
vetustate atque pri-
sca Ecclesiæ do-
ctrina gloria-
ri possitis.

Z

Cap.